

U
27/3-50
Lg F
16579

Af en mere poetisk karakter var Carl Th. Dreyers Storstrømsbroen og Jørgen Roos' Shakespeare og Kronborg. Filmen om vor længste bro er blevet et meget smukt digt i billeder, hvor vi oplever broen fra alle synsvinkler, kørende, sejlene og flyvende, set mod havoverfladen, mod kornmarkerne eller mod himlen. Den er lige netop så kort, at man ikke når at blive træt af denne temmelig fordringsfulde filmform, og man bevarer en forfriskende erindring om den. Kronborgfilmen er af mere problematisk art. Man er straks noget betænkelig ved, at teksten (ved Carl Th. Dreyer) fastslår, at Shakespeares Hamlet er uløseligt knyttet til Kronborg. — det turde vel være noget af en overdrivelse, i betragtning af at flertallet af verdens Hamlet-tilskuere eller -læsere ikke kender noget til det berømmelige danske slot. Endnu mere betænkelig bliver man ved filmens idé: at lade Shakespeare komme til Kronborg med en trup engelske skuespillere og derefter spadsere rundt i korridorerne i ca. 350 år, indtil han ved at kigge ud ad vinduet opdager, at man har fundet på at opføre hans skuespil i slotsgården.

Denne idé er gennemført nydeligt og med prisværdig diskretion, men den er på forhånd dømt til at gå i stykker. Der er stemningsfulde arkitekturoptagelser, men som international propaganda for Hamletspillene har den næppe tilstrækkelig slagkraft.